

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515207198
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3515207198.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Z., G. XXX/X, zastúpeného U. W. V., advokátkou so sídlom V., Z. XX, proti žalovanému P. N. F., F., so sídlom V., P. XX, C.: XX XXX XXX, zastúpenému R. M. L.. R. N., F. so sídlom V., M. XX, o určenie neplatnosti zmlúv, vydanie bezdôvodného obohatenia a poskytnutie primeraného finančného zadostučinenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. augusta 2020, č. k. 9C/88/2015-143 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku V. v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.218,14 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 17.07.2015 do zaplataenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia p o t v r d z u j e .

V časti výroku V. o priznaní primeraného finančného zadostučinenia napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 500,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 28.05.2012, je neplatná. Výrokom II. určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 28.05.2012, je neplatná. Výrokom III. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2012, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Výrokom IV. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2012, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Výrokom V. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.218,14 Eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 17.07.2015 do zaplataenia titulom bezdôvodného obohatenia a sumu 1.500,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom VI. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom VII. žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2012, Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2012, Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2012, Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2012 sú neplatné. Zároveň sa domáhal, aby bol žalovaný zaviazaný k zaplataeniu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.500,- Eur a k vydaniu bezdôvodného obohatenia vo výške vyčíslenej ku dňu vyhlásenia rozsudku, aktuálne 3.218,14 Eur s

úrokom z omeškania a k náhrade trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že v bode 1 v nej vystupuje žalovaný ako veriteľ, v bode 2 žalobca ako dlžník, pričom bola podpísaná žalobcom dňa 24.05.2020 a žalovaným dňa 28.05.2012. Podľa bodu 5. dlžník žiada P. N. F., F. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, splatnosť - deň v mesiaci 09, mesačná splátka 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,52%. Iným písmom bol vyplnený bod 6. žiadosti obsahujúci údaje o schválenom revolvingovom úvere. Z podanej žaloby súd zistil, že žalobca mal prijať od žalovaného sumu 2x1.284,25 Eur, teda celkovo sumu 2.568,50 Eur. Toto potvrdil aj žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28.11.2019, pričom však uviedol, že žalobcovi bola dňa 10.06.2014 vyplatená aj revolvingová suma 678,76 Eur, teda spolu mu bola vyplatená suma 1.284,25 Eur na Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a 1.963,01 Eur na Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. S účinnosťou od 09.07.2012 sa voči žalobcovi mali začať realizovať zrážky zo mzdy vo výške 80,37 Eur na každú zmluvu. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 28.11.2019 súd zistil, že žalobca zaplatil z poskytnutej sumy 1.284,25 Eur (Zmluva č. XXXXXXXXXXXX) sumu 3.380,96 Eur a z poskytnutej sumy 1.963,01 Eur (Zmluva č. XXXXXXXXXXXX) sumu 3.056,36 Eur. Právne vec súd posúdil podľa § 3 ods. 1, § 39, 40 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 451 ods. 1 a 2, § 457 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy; § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z.. V danom prípade súd zistil, že obe uzatvorené zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú podstatné náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere. Zo strany žalobcu však boli predložené dôkazy o tom, že žalobca zmluvy nepodpísal, resp. neuzatvoril. Rozsudkom tamajšieho súdu zo dňa 29.05.2014 č.k. 2T/49/2014-612 bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená dňa 14.03.2014 medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry O. U. O. X. L.. U. C. a obvineným U. M., ktorou bol obvinený U. M., nar. dňa XX.XX.XXXX, uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, pričom v časti skutkov sa uvádza, že dňa 24.05.2012 v F. Z. doposiaľ nestotožnená osoba vystupujúca v mene poškodeného U. P. uzatvorila so spoločnosťou P. N. F., F., so sídlom U. č. XX, V., zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, každú na sumu 1.500,-Eur, na základe čoho boli dňa 29.05.2012 na účet poškodeného U. P. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX poukázané zo spoločnosti P. dva bezhotovostné vklady vo výškach 1.284,25 Eur, ktoré poškodený U. P. dňa 29.05.2012 na požiadanie obvineného vybral a následne mu ich odovzdal, nakoľko ten mu povedal, že to pôjde z jeho účtu, čo sa však nestalo. Z Prehlásenia U. M. zo dňa 30.05.2016 vyplýva, že uvedené zmluvy nikdy neboli podpísané žalobcom, žalobca o ich uzatvorení v jeho mene nemal vedomosť, zmluvy podpísala tretia osoba, ktorú U. M. nemenoval, tieto skutočnosti uviedol aj v trestnom konaní. Na základe týchto skutočností podľa súdu nebolo možné uvedené Zmluvy o revolvingovom úvere a ani Dohody o zrážkach zo mzdy považovať za platne uzatvorené (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keďže k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje písomná forma. Súd preto obe zmluvy a obe dohody o zrážkach určil ako neplatné. Súd mal ďalej za to, že ak by aj došlo k platnému uzavretiu zmlúv o revolvingovom úvere, v zmluvách bola dohodnutá ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % (v prípade revolvingu 76,21%), ktorá nemôže byť akceptovateľná pre rozpor s dobrými mravmi. Z priemerných úrokových mier u úverov poskytnutých domácimi úverovými inštitúciami zverejnených na www.nbs.sk mal súd preukázané, že úroková sadzba pri obdobných úveroch v máji 2012 bola vo výške 11,15% ročne. Dojednaná úroková miera prevyšuje niekoľkonásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Úver s úrokovou sadzbou vo výške 70,01% (a viac) ročne je v rozpore s dobrými mravmi, je absolútne neplatný, a teda možno skonštatovať, že v zmluve absentuje uvedenie úroku. Túto časť zmluvy od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, a aj v prípade, ak by zmluva o revolvingovom úvere bola riadne uzatvorená, bola by neplatná pre jej rozpor so zákonom v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Súd zistil, že celkovo žalovaný prijal sumu 3.868,82 Eur z neplatného právneho úkonu, žalovaný sa teda o túto sumu bezdôvodne obohatil. Preto je v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný žalobcovi vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 3.868,32 Eur. Žalobca sa však domáhal iba zaplattenia sumy 3.218,14 Eur titulom bezdôvodného obohatenia. Preto mu bolo priznané v tejto výške. Žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania z tejto sumy bezdôvodného obohatenia od 01.07.2015 vo výške 8% ročne. Tie súd žalobcovi priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania bolo ďalej preukázané, že Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX

a č. XXXXXXXXXXX, tak ako sú naformulované, nespĺňajú podmienku, že nesmú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd ďalej uviedol, že súčasné znenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, že by sa vyžadovala čo len potenciálna ujma. Pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia tak súd prihliadal najmä na výšku žalovaným pôvodne získaného bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a za primerané okolnostiam súd považoval primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.500,- Eur v súlade s návrhom žalobcu. V časti, v ktorej sa žalobca domáhal úroku z omeškania zo vzniknutého bezdôvodného obohatenia nad 5,05 % ročne a za obdobie pred podaním žaloby súd žalobu zamietol. Žalobca bol v konaní prevažne úspešný, jeho neúspech spočíval iba v nepriznaní časti úroku z omeškania. Preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokom V. a VI. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Podľa názoru žalovaného, súd prvej inštancie pri rozhodovaní nevzal do úvahy, že medzi sporovými stranami nebolo sporné a naopak, bolo výslovne potvrdené, že žalovaný plnil na účet žalobcu aj titulom revolvingov poskytnutých na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXX a číslo XXXXXXXXXXX. Súd prvej inštancie mal na túto skutočnosť prihliadať v zmysle § 186 ods. 2 CSP a preto zohľadniť aj poskytnutie plnení zo strany žalovaného v prospech žalobcu nielen čo do plnení z úverov, ale aj poskytnutých revolvingov. Táto skutočnosť má pritom podstatný význam práve preto, lebo súd by ju mal zohľadniť pri určení rozsahu (sumy, výšky) obohatenia, ktoré by žalovaný mal podľa rozsudku vydať žalobcovi. Taktiež mal súd prihliadnúť na to, že trestným rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/49/2014 - 612 bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu škody a súčasne bol súčasťou nároku na náhradu škody spôsobenej trestnou činnosťou aj nárok, ktorý má súvislosť s oboma zmluvami o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXX. Žalobca bol s týmto nárokom odkázaný na samostatné konanie voči odsúdenému U. M. z danej trestnej činnosti. Na základe toho je potom podľa žalovaného sporné, z čoho súd vyvodil pasívnu legitimitáciu žalovaného vo vzťahu k žalovanému nároku, ak takýto nárok si podľa právoplatného súdneho rozhodnutia má žalobca uplatňovať voči uvedenej osobe. Súd prvej inštancie podľa žalovaného vôbec nezohľadnil to, že žalovaný okrem sumy 2568,50 Eur (t.j. 2x 1.284,25 Eur) vyplatil žalobcovi aj sumu 1.357,52 Eur (2x 678,76 Eur). Spolu teda žalobca prevzal od žalovaného 3.926,02 Eur. Vyplatenie tejto sumy nebolo medzi sporovými stranami vôbec sporné, čo vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 24.01.2020. Žalovaný vyjadril názor, že ak medzi stranami nebolo sporné, že okrem sumy 2x 1.284,25 Eur bola vyplatená aj suma 2x 678,76 Eur titulom poskytnutia revolvingov, z napádaného rozsudku by malo vyplývať, prečo súd takéto zhodné tvrdenia sporových strán neakceptoval v zmysle § 186 ods. 2 CSP a aké skutočnosti v zmysle tohto ustanovenia ho k takémuto postupu oprávňovali. Súd prvej inštancie preto podľa žalovaného na základe vykonaného dokazovania dospel minimálne k predčasným a súčasne ale aj k nesprávnym skutkovým záverom o tom, aká suma bola žalobcovi teda plnená a teda k akému „údajnému“ obohateniu na strane žalovaného malo dôjsť. Pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení, podľa žalovaného, súd prvej inštancie nezohľadnil, že žalobca sa istým spôsobom zapojil do určitej schémy podvodného konania, pretože peňažné prostriedky, ktoré mu prišli na účet vybral a odovzdal ďalšej osobe. Neinformoval žalovaného, že mu prostriedky nemali byť poukázané, nevrátil ich a rovnako tak postupoval aj pri revolvingu. Z rozsudku okrem stručného konštatovania, že danú sumu považuje súd za neprimeranú podľa žalovaného nevyplýva, vo vzťahu k akým konkrétnym skutkovým zisteniam taký záver súd prijal. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že zhoda panuje výlučne ohľadom toho, že žalovaný vyplatil bez akejkoľvek žiadosti sumu revolvingu na podklade neplatnej zmluvy o úvere. Podľa žalobcu žalovaný však v odvolaní zamlčal, že túto sumu mu žalobca obratom vrátil. Žalobca doložil výpis z účtu, z ktorého vyplývalo vrátenie revolvingu. Žalovaný podľa žalobcu ignoroval skutočnosť, že žalobca zmluvu neuzavrel a že o žiaden ďalší úver nemá záujem. Žalobca poukázal na to, že právne základy nárokov v trestnom konaní a v občianskoprávnom konaní sú odlišné a odlišný je aj zodpovednostný subjekt a výška škody. Nejde teda podľa žalobcu o žiadne duplicitné uplatňovanie práva. Žalobca odpočítal sumu, ktorú od neho U. M. podvodne vylákal, a teda škoda vzťahujúca sa k tomuto úveru vôbec nebola predmetom tohto konania. Predmetom konania bolo len bezdôvodné obohatenie v podobe ďalších súm - úrokov, ktoré získal žalovaný na úkor žalobcu. Námitky žalovaného ohľadne výšky finančného zadosťučinenia považoval žalobca za nedôvodné.

Poukázal na to, že z výpisov z účtov žalobcu vyplýva, že z účtu žalobcu nebolo odpísané výživné pre nedostatočný zostatok na účte. Rovnako z neho vyplýva i jeho debetný stav a nedostatok prostriedkov na uspokojovanie základných životných potrieb. Porovnaním výšky splátok a výšky príjmu je podľa žalobcu zrejmé, aký dopad mal nezákonný stav, ktorý dlhodobo udržiaval žalovaný na kvalitu života žalobcu. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný ignoroval skutočnosť, že žalobca zmluvu neuzavrel a že o žiadny ďalší úver nemá záujem, nemá podľa žalovaného oporu v žiadnej preukázanej skutočnosti. Žalovaný vyjadril názor, že ak by tomu tak bolo, potom zo strany žalobcu predsa by muselo dôjsť k takému faktickému konaniu, kedy by prijaté úverové peňažné prostriedky okamžite vrátil a upovedomil žalovaného, že on žiadnu zmluvu neuzavrel. Namiesto toho žalobca peňažné prostriedky z účtu vybral a odovzdal ich tretej osobe. Ohľadne tvrdenia o odlišných zodpovednostných vzťahoch (uplatňovanie náhrady škody vs. vydanie bezdôvodného obohatenia) žalovaný uviedol, že nie je rozhodujúca právna kvalifikácia nároku, ale fakt, že po skutkovej stránke ide o rovnaký nárok. Žalovaný mal za to, že počas trvania celého konania žalobca neoznačil a ani nepredložil jediný dôkaz, ktorým by preukazoval, že by nemohol uhrádzať splátky z dôvodu, že inak by nemohol platiť výživné. Nezrealizovanie platobného príkazu na úhradu výživného nepreukazuje nemožnosť platiť výživné. V súvislosti s tvrdením o okamžitom vrátení revolvingu žalovaný dal do pozornosti, že v prípade zmluvného vzťahu číslo XXXXXXXXXXXX bol žalobcovi vyplatený revolving v sume 678,76 EUR. Je nepravdivé tvrdenie žalobcu, že ho hneď vrátil. Nespravil tak, v konaní to ani nepreukázal. Je faktom, že dňa 10.07.2014 bola zo strany žalobcu uhradená suma 1.357,52 EUR, avšak tá bola uhradená pod variabilným symbolom XXXXXXXXXXXX (teda v súvislosti s iným zmluvným vzťahom).

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku V. v časti o priznaní bezdôvodného obohatenia žalobcovi vo výške 3.218,14 eur s príslušenstvom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a v časti priznania primeraného finančného zadostučinenia podľa § 388 CSP zmeniť z nasledovných dôvodov:

6. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V., ktorým bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.218,14 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 17.07.2015 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia a sumu 1.500,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalovaný v odvolaní síce uviedol, že napáda rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku VI., ktorým bola žaloba žalobcu vo zvyšnej časti zamietnutá, a teda ktorý žalovaný nebol oprávnený napadnúť odvolaním. Z obsahu podaného odvolania ale nevyplýva, že by žalovaný odvolaním napádal aj tento výrok, preto odvolací súd o odvolaní voči tomuto výroku nerozhodoval. Ostatné výroky rozsudku súdu prvej inštancie (I., II., III., IV.) neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, a preto ich odvolací súd nepreskúmal.

7. Žalovaný v podanom odvolaní namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že táto námietka žalovaného je nedôvodná. Skutočnosť, že trestným rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/49/2014 - 612 zo dňa 29.05.2014 bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu škody, pričom bol súčasťou nároku na náhradu škody spôsobenej trestnou činnosťou aj nárok, ktorý má súvislosť s oboma zmluvami o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX nemá vplyv na pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v tomto konaní. Žalobca v predmetnom konaní uplatnil nároky v súvislosti s predmetnými zmluvami o revolvingovom úvere, ktoré žalobca uzatvoril so žalovaným.

8. Vznik škody v uvedenom trestnom konaní spôsobenej U. M. sa nijakým spôsobom nedotýka nárokov, ktoré žalobca uplatnil voči žalovanému z titulu uzatvorených zmlúv. Uvedené platí tak pre určenie neplatnosti predmetných zmlúv, či uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je povinný vydať ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, a teda v danom prípade žalovaný, ktorý prijal plnenia nad rámec istiny, na ktoré, ako vyplýva z právneho posúdenia súdom prvej inštancie v

súvislosti s neplatnosťou predmetných zmlúv, žalovaný nemal nárok. V predmetnom konaní tak nešlo o nárok na náhradu škody spôsobenej trestnou činnosťou U. M., kde by žalovaný nebol pasívne vecne legitimovaný, ale nároky, ktoré mohol žalobca uplatniť len proti žalovanému a nie proti U. M., ako namietať žalovaný v odvolaní.

9. Podstatná časť námietok žalovaného v podanom odvolaní ale spočívala v tom, že súd prvej inštancie nesprávne určil výšku bezdôvodného obohatenia, keď podľa žalovaného mal súd prvej inštancie podľa § 186 ods. 2 CSP zohľadniť aj poskytnutie plnení zo strany žalovaného v prospech žalobcu nielen čo do plnení z úverov, ale aj poskytnutých revolvingov. keď žalovaný namietať, že plnil na účet žalobcu aj titulom revolvingov poskytnutých na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX a číslo XXXXXXXXXXXX (tiež ďalej označené ako „predmetné zmluvy“).

10. Právna úprava civilného konania je založená na princípe zisťovania skutkového stavu, keď zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu. Civilný sporový poriadok je postavený na princípe skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení, keď výslovne nepopreté skutkové tvrdenia strán sporu sa považujú za nesporné. Zhodné tvrdenie strany, čo do dôsledkov, t.j. že súd o týchto skutočnostiach nevykonáva dokazovanie, možno považovať za pojem totožný s pojmom nesporné skutkové tvrdenie, no proces ich vzniku v konaní nie je totožný. Nesporné skutkové tvrdenie strany vznikne v prípade, ak skutkové tvrdenia strany strana v konaní účinne nepoprela, naproti tomu zhodné tvrdenia strán vychádza z toho, že strany uvádzajú tvrdenia, ktoré sa úplne, alebo aspoň v podstatných črtách ich spoločného významu zhodujú. Podľa názoru odvolacieho súdu, tvrdenie o tom, že žalovaný plnil na účet žalobcu aj sumu 2x 678,76 Eur titulom poskytnutia revolvingov nespadá ani do kategórie nesporných tvrdení strany a ani do kategórie zhodných tvrdení strany. Žalobca mal v konaní počiatočné dôkazné bremeno ohľadne výšky nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré žalobca požadoval vo výške 3.218,14 titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca ale netvrdil, že by mu žalovaný vyplatil aj sumu 2x 678,76 Eur. Zhodnosť tohto tvrdenia nevyplýva ani zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 24.01. 2020, ako namietať žalovaný. Žalobca síce uviedol, že žalovaný mu poskytol ďalší revolving, no tento bližšie nekonkretizoval. Z uvedeného tak nevyplývalo, že by sa to malo týkať práve vyplatenia vyššie uvedených súm.

11. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že túto sumu žalovanému vrátil. Žalovaný túto skutočnosť poprel a sám sa dožadoval toho, aby žalobca preukázal, že predmetnú sumu žalovanému vrátil. Opomenul však skutočnosť, že to bol práve žalovaný, ktorý niesol dôkazné bremeno ohľadne tejto skutočnosti a až následne potom, čo by uniesol dôkazné bremeno, že túto sumu poskytol žalobcovi, bolo na žalobcovi, aby to vyvrátil preukázaním vrátenia sumy žalovanému. Žalovaný však dôkazné bremeno ohľadne tejto skutočnosti neuniesol, keďže uvedená tvrdená skutočnosť nebola preukázaná vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie. Predmetná námietka žalovaného tak nebola dôvodná. Za tohto stavu bolo potom rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.218,14 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 17.07.2015 do zaplataenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia vecne správne.

12. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Vychádzajúc z tohto ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. Spôsobená ujma žalobcovi ale môže byť

ukazovateľom pre určenie výšky finančného zadosťučinenia, keďže je potrebné na ňu v tejto súvislosti prihliadať.

14. Pokiaľ ide teda o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení treba vychádzať z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov.

15. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je tiež potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu sa výška priznaného finančného zadosťučinenia v sume 1.500 eur javí odvolaciemu súdu ako neprimeraná. Súd prvej inštancie síce uviedol, že výška zadosťučinenia by mala zodpovedať výške poskytnutého úveru, a to s odvolaním sa na súdnu prax, ale odvolaciemu súdu takáto prax nie je známa. Bolo potrebné prihliadnuť na ujmu na strane žalobcu, kde žalobca v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že tento nebol schopný plniť vyživovaciu povinnosť, ale aj na okolnosti uzatvorenia úveru, kedy žalobca, ktorému bola poskytnutá istina úveru a túto následne poskytol U. M. musel vedieť, že predmetné zmluvy sám so žalovaným neuzatvoril a tieto sú z tohto dôvodu neplatné. Rovnako tak z tohto dôvodu neplatnosti zmlúv od začiatku, musel žalobca vedieť, že plnenie nad rámec istiny je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného a toto nebol z tohto dôvodu povinný plniť. Zároveň ale nie je možné opomenúť ani nedostatky v obsahových náležitostiach predmetných zmlúv zistených súdom prvej inštancie (neprimeraná výška ročnej úrokovej sadzby úveru 70,01 %), ktoré však v tomto prípade neboli dôvodom samotnej neplatnosti predmetných zmlúv, hoci sa nimi súd prvej inštancie v konaní zaoberal. Obsahovým nedostatkom predmetných zmlúv však nezodpovedá taká sankcia pre veriteľa, ktorú finančným zadosťučinením pre žalobcu určil súd prvej inštancie. Vzhľadom na tieto okolnosti prípadu ako aj tiež s prihliadnutím na výšku bezdôvodného obohatenia, či porušenie povinností žalovaným vo vzťahu k týmto obsahovým náležitostiam predmetných zmlúv, odvolací súd má za to, že primeranému finančnému zadosťučineniu bude zodpovedať výška 500 eur a nie súdom prvej inštancie priznaná výška 1.500,- Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku V. v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.218,14 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 17.07.2015 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v časti výroku V. o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

17. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 2 CSP. Odvolací súd zmenil napadnutý výrok V. v časti o primeranom finančnom zadosťučinení, a to v jeho výške. Základ tohto nároku však ostal odvolacím súdom nedotknutý. Nakoľko výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu, nemožno dospieť k tomu, že by bol žalovaný v tejto časti úspešný. Odlišná by bola situácia, keby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že by žalobu v časti o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia zamietol. Žalovaného bolo preto potrebné s ohľadom na záver, že žalobcovi patrí primerané finančné zadosťučinenie považovať v tejto časti konania za neúspešného. V ostatnej časti napadnutého výroku V. odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, a preto aj v tejto časti nebol žalovaný úspešný. Naopak, úspešný v konaní bol žalobca. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov (prvoinštančného aj odvolacieho) konania v rozsahu 100 %.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).